

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 53

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 23 ianuarie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (1), alin. (3) lit. e) și alin. (6) și ale art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2-3	37.	— Hotărâre privind constituirea Comisiei de privatizare a Societății Comerciale „Daewoo Automobile România” — S.A.	11-12
Decizia nr. 935 din 19 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă.....	4-5	39.	— Hotărâre privind funcționarea Ansamblului artistic „Ciocârlia” al Ministerului Administrației și Internelor	12
Decizia nr. 951 din 19 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.....	5-6	40.	— Hotărâre privind acordarea titlaturii de muzeu de importanță națională unor muzee aflate în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor	13
Decizia nr. 953 din 19 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	6-8	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
1.759/2006. — Hotărâre pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimb de scrisori semnate la București la 30 ianuarie 2006 și 19 iunie 2006 și la Zagreb la 7 iunie 2006, între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 26 august 2003, pentru finanțarea Proiectului privind reabilitarea și reforma sectorului de irigații	9-10	11.	— Decizie privind promovarea temporară a domnului Andrei Florin în funcția publică de secretar general adjunct al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor	14
15. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, în administrarea Ministerului Administrației și Internelor	10-11	12.	— Decizie privind promovarea temporară a domnului Cristian Săvuș în funcția publică de secretar general al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap	14
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
		2.	— Circulară privind realizarea și punerea în circulație, în scop numismatic, a unei emisiuni monetare dedicate lui Nicolae Bălcescu	15
		ACTE ALE FONDULUI DE GARANTARE A DEPOZITELOR ÎN SISTEMUL BANCAR		
		1.	— Comunicat privind lista instituțiilor de credit ai căror deponenți beneficiază de garantarea rambursării depozitelor constituite la acestea	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 934**

din 14 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (1), alin. (3) lit. e) și alin. (6) și ale art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (1), alin. (3) lit. e) și alin. (6) și ale art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Savin Năstase în Dosarul nr. 5.444/2005 al Tribunalului Arad — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 5.444/2005, **Tribunalul Arad — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (1), alin. (3) lit. e) și alin. (6) și ale art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**, excepție ridicată de Savin Năstase cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ formulate în vederea anulării unor acte administrative privind plata contribuției de asigurări de sănătate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 208 alin. (1), alin. (3) lit. e) și alin. (6) din Legea nr. 95/2006 sunt neconstituționale, întrucât condiționează exercițiul dreptului la ocrotirea sănătății de dobândirea calității de asigurat în cadrul sistemului asigurărilor sociale de sănătate și obligă la plata contribuției pentru Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, chiar și în condițiile existenței unor sisteme alternative de asigurări de sănătate voluntare pentru care asiguratul a optat. Astfel, în opinia sa, dreptul la ocrotirea sănătății este transformat, de fapt, într-o obligație, încălcându-se libertatea individuală. În ceea ce privește dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006, arată că acestea instituie discriminări în defavoarea persoanelor care desfășoară activități independente, acestea fiind obligate să achite o contribuție

raportată la nivelul salariului minim brut pe țară, chiar dacă veniturile realizate sunt mai mici decât acest nivel, în timp ce pentru celelalte categorii de asigurați contribuția se calculează în funcție de veniturile obținute. De asemenea, consideră că, prin aplicarea unei cote unice de 6,5% asupra veniturilor, cetățenii sunt impuși la contribuții mult diferențiate în raport cu veniturile realizate, deși beneficiază cu toții de servicii medicale identice.

Tribunalul Arad — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile Constituției, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, amintind în acest sens Curții Constituționale Decizia nr. 539/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 208 alin. (1), alin. (3) lit. e) și alin. (6) și ale art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, dispoziții potrivit cărora:

Art. 208: „(1) *Asigurările sociale de sănătate reprezintă principalul sistem de finanțare a ocrotirii sănătății populației care asigură accesul la un pachet de servicii de bază pentru asigurați. [...]*

(3) *Asigurările sociale de sănătate sunt obligatorii și funcționează ca un sistem unitar, iar obiectivele menționate la alin. (2) se realizează pe baza următoarelor principii: [...]*

e) *participarea obligatorie la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru formarea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate; [...]*

(6) *Asigurarea voluntară de sănătate nu exclude obligația de a plăti contribuția pentru asigurarea socială de sănătate.”;*

Art. 257: „(2) Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra:

b) veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar [...]“

În opinia autorului excepției dispozițiile legale criticate încalcă următoarele prevederi constituționale:

— art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor;

— art. 23 alin. (1) privind inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei;

— art. 34 alin. (1) privind dreptul la ocrotirea sănătății;

— art. 47 alin. (2) referitor la dreptul cetățenilor la asistență medicală;

— art. 56 alin. (2) privind asigurarea așezării juste a sarcinilor fiscale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că un prim aspect de neconstituționalitate invocat vizează caracterul obligatoriu al asigurării și al contribuției la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, mai ales în condițiile existenței și a unor sisteme alternative de asigurări de sănătate voluntare pentru care se poate opta.

Referitor la aceste susțineri, Curtea reține că obligativitatea asigurării și a contribuției la sistemul asigurărilor sociale de sănătate trebuie analizată în legătură cu un alt principiu ce stă la baza acestui sistem, anume cel al solidarității. Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Astfel, dispozițiile art. 208 alin. (1), alin. (3) lit. e) și alin. (6) din Legea nr. 95/2006 reprezintă, de fapt, o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor.

În ceea ce privește critica de constituționalitate raportată la art. 23 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că respectarea obligațiilor ce revin cetățenilor potrivit legislației în vigoare nu poate fi privită ca o violare a libertății individuale și a siguranței persoanei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (1), alin. (3) lit. e) și alin. (6) și ale art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Savin Năstase în Dosarul nr. 5.444/2005 al Tribunalului Arad — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Față de al doilea aspect de neconstituționalitate invocat de autorul excepției, în raport cu dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006, Curtea constată că acesta a mai fost analizat în cadrul controlului de constituționalitate sub aspectul aceluși critici invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 56 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 21 februarie 2006, și Decizia nr. 539 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 1 august 2006, Curtea a statuat că „este firesc ca valoarea contribuției să difere de la persoană la persoană, în funcție de cuantumul veniturilor realizate. Această diferență este rezonabilă și justificată de situația obiectiv deosebită în care se află persoanele care realizează venituri mai mari față de cele ale căror venituri sunt mai reduse, precum și de principiul solidarității și subsidiarității în colectarea și utilizarea fondurilor, aplicabil în materia asigurărilor sociale de sănătate“.

De asemenea, Curtea a reținut că „principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari. De altfel, cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv, astfel că diferența valorică a contribuției este determinată de nivelul diferit al venitului“.

Având în vedere că în cauză nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor invocate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În sfârșit, Curtea constată că legiuitorul, având în vedere situația specifică a diferitelor categorii de persoane asigurate, în funcție de proveniența veniturilor, a înțeles să stabilească un tratament juridic diferențiat sub aspectul veniturilor în raport cu care se stabilește contribuția lunară. Acest mod de reglementare nu contravine însă principiului constituțional al egalității în drepturi care permite legiuitorului să instituie un tratament juridic diferențiat atunci când situațiile de fapt avute în vedere sunt obiectiv diferite. De altfel, Curtea observă că nu doar în cazul persoanelor care obțin venituri din activități independente minimumul veniturilor față de care se calculează contribuția îl reprezintă salariul de bază minim brut pe țară, ci și persoanele prevăzute la art. 257 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 95/2006 se află în aceeași situație.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 935

din 19 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Raiffeisen Bank” — S.A. — Sucursala Argeș în Dosarul nr. 17.067/2005 (21.540/301/2005) al Judecătoriei Sectorului 3 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 17.067/2005 (21.540/301/2005), **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție invocată într-o cauză având ca obiect o contestație la executarea silită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 24, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată că, în speță, hotărârea judecătorească pusă în executare silită nu este definitivă și, pe cale de consecință, nu se bucură de autoritate de lucru judecat. Așa fiind, textul de lege criticat aduce atingere prevederilor constituționale și convenționale invocate, întrucât nu permite ca hotărârile judecătorești nedefinitive, ce constituie titluri executorii, să fie supuse controlului în fond, în cadrul contestației la executare.

Judecătoria Sectorului 3 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, cu modificările aduse prin art. I pct. 156 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, care au următorul cuprins: „*În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.*”

Aceste prevederi sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și cu art. 24 referitor la dreptul la apărare din Legea fundamentală, precum și cu cele ale art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a textului de lege criticat în raport de dispozițiile art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 24 din Constituție, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru următoarele motive:

Contestația la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să ofere lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu ce urmează să fie valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări ce vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri ce emană de la organe cu activitate jurisdicțională, în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărărilor de fond necesare. O soluție contrară, sub

acest aspect, ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat. În acest sens, Curtea s-a pronunțat, cu valoare de principiu, prin mai multe decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 454 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 23 decembrie 2003.

Totodată, Curtea observă că hotărârea judecătorească ce constituie titlu executoriu a fost pronunțată în urma unui proces ce s-a desfășurat cu respectarea tuturor garanțiilor privind dreptul la un proces echitabil, inclusiv exercitarea dreptului la apărare, putând fi supusă căilor de atac stabilite de lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Raiffeisen Bank” — S.A. — Sucursala Argeș în Dosarul nr. 17.067/2005 (21.540/301/2005) al Judecătoria Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 951

din 19 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Fivi Vasile și Lucian Dobrin în Dosarul nr. 1.531/2006 al Judecătoria Vălenii de Munte.

La apelul nominal răspunde autorul excepției Lucian Dobrin. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, autorul excepției solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21 alin. (1), prin instituirea unui anumit quantum al taxei de timbru, fără a se ține cont de situația financiară a justițiabililor. Se solicită Curții Constituționale modificarea prevederii legale criticate, în sensul indicat de către autorul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 august 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.531/2006, **Judecătoria Vălenii de Munte a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Fivi Vasile și Lucian Dobrin într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textul de lege criticat este în contradicție cu principiile constituționale ale egalității în drepturi și accesului liber la justiție, deoarece impune o anumită valoare a taxelor de timbru pentru introducerea unei contestații la executarea silită, fără a ține seama de situația financiară a debitorilor. În acest sens, se solicită Curții Constituționale să admită excepția de neconstituționalitate și să modifice textul de lege criticat în sensul indicat de către autorii acesteia.

Judecătoria Vălenii de Munte apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că obligația de a plăti taxa de timbru la valoarea bunurilor a căror urmărire silită se contestă sau la valoarea debitului incumbă oricărei persoane care formulează o contestație la executare, fără privilegii și fără discriminări, iar, pe de altă parte, principiul constituțional al accesului liber la justiție nu are semnificația unei gratuități a acestui serviciu public.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997.

Textul de lege criticat are următorul conținut:
„(2) În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează

la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 194 lei, indiferent de valoarea contestată.

(3) Valoarea la care se calculează taxa de timbru este cea declarată în acțiune sau în cerere. Dacă această valoare este contestată sau apreciată de instanță ca derizorie, evaluarea se va face potrivit normelor metodologice prevăzute la art. 28 alin. (2) din prezenta lege.“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și interdicția îngrădirii prin lege a acestui drept.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției solicită instanței de contencios constituțional admiterea excepției și modificarea prevederilor textului de lege criticat. În acest sens, susțin că actuala redactare a prevederilor art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 146/1997 contravine dispozițiilor constituționale invocate, prin impunerea unui anumit quantum al taxei de timbru aferentă contestației la executarea silită, fără a ține cont de situația financiară a debitorilor.

Curtea constată că aceste susțineri nu pot fi reținute, iar excepția urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.*“

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca fiind inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Fivi Vasile și Lucian Dobrin în Dosarul nr. 1.531/2006 al Judecătorei Vălenii de Munte.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 953

din 19 decembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător

Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Ion Tiucă — procuror
Benke Károly — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Daniel George Subțirelu în Dosarul nr. 7.818/301/2006 al Judecătorei Sectorului 3 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 decembrie 2006 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având în vedere cererea autorului excepției de a depune concluzii scrise, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 57 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea la 19 decembrie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 iulie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.818/301/2006, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Daniel George Subțirelu într-un litigiu având ca obiect soluționarea plângerii sale împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, întrucât, prevăzând depunerea plângerii contravenționale la organul din care face parte agentul constator, dă posibilitatea acestuia din urmă de a nu înainta instanței judecătorești plângerea. De asemenea, se arată că această conduită a autorităților administrative în cauză este încurajată și de faptul că textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune în cazul neîndeplinirii obligației prevăzute de lege.

Totodată, aceste dispoziții nu îi conferă celui în cauză dreptul de a sesiza, în mod direct și nemijlocit, instanțele de judecată cu plângerea sa.

Judecătoria Sectorului 3 București apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că textul legal criticat nu încalcă accesul liber la justiție, numai instanța de judecată fiind competentă a se pronunța cu privire la plângerea contravențională, organul administrativ la care se depune având doar obligația de a o înregistra și a o trimite spre soluționare instanței judecătorești. Se arată că organul din care face parte agentul constator are obligația și nu latitudinea de a trimite plângerea, împreună cu dosarul cauzei, la instanță. În caz contrar, se apreciază că organul în cauză săvârșește un abuz, ceea ce atrage răspunderea materială și penală a persoanelor vinovate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în opinia Guvernului, textul legal

criticat nu îngreșește accesul liber la justiție, ci, din contră, instituie posibilitatea persoanei interesate de a se adresa instanței de judecată. Numai instanța de judecată este competentă să soluționeze plângerea contravențională. Se mai apreciază că, în cazul în care organul administrativ competent își încalcă obligația de a trimite plângerea instanței judecătorești, cei vinovați vor putea fi sancționați disciplinar și chiar penal, chiar dacă aceste sancțiuni nu sunt prevăzute în cadrul Ordonanței Guvernului nr. 2/2001.

În susținerea punctului său de vedere, Guvernul invocă Decizia Curții Constituționale nr. 200 din 29 aprilie 2004.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, se arată că textul criticat reprezintă o normă de procedură adoptată potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție și asigură părților beneficiul tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale menite să le asigure dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil. În susținerea punctului său de vedere, Avocatul Poporului invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 200 din 29 aprilie 2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, care au următorul cuprins:

„(1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.”

În susținerea excepției sunt invocate prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Prin Decizia nr. 200 din 29 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 1 iunie 2004, Curtea Constituțională a statuat că art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu îngreșește accesul liber la justiție al persoanelor interesate, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate

împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Această modalitate de reglementare reprezintă, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești, opțiunea exclusivă a legiuitorului.

Spre deosebire de situația reținută în decizia sus-menționată, Curtea constată că în cauza de față se pune problema încălcării accesului liber la justiție din perspectiva faptului că organul din care face parte agentul constatat ar putea să nu înainteze instanței de judecată plângerea depusă împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Deși textul legal impune obligația și nu latitudinea acestuia de a o înainta instanței de judecată, totuși, astfel cum rezultă din dosarul de față, deși autorul excepției a expediat prin poștă plângerea sa la data de 27 aprilie 2006, organul din care face parte agentul constatat nu a înaintat-o instanței. Concomitent cu această plângere, autorul excepției s-a adresat direct instanței de judecată cu plângerea în cauză.

Curtea reține că primordial în analiza acestei probleme de constituționalitate este faptul că, prin decizia pe care o va pronunța, să se asigure accesul liber la justiție al oricărei persoane. Astfel, existența oricărui impediment administrativ, care nu are o justificare obiectivă sau rațională și care ar putea până la urmă să nege acest drept al persoanei, încalcă în mod flagrant prevederile art. 21 alin. (1)–(3) din Constituție. În cazul de față, obligația depunerii plângerii la organul din care face parte agentul constatat, ca și condiție de acces la justiție, nu poate fi justificată în mod obiectiv și rezonabil nici prin faptul că, primind plângerea, organele administrative ar avea cunoștința de ea și nu ar porni la executarea amenzi aplicate. Mai mult decât atât, textul de lege criticat poate da naștere la abuzuri săvârșite de către agenții organelor administrative, ceea ce, în final, chiar dacă ar duce la tragerea la răspundere penală sau disciplinară a acestora, ar îngreuna sau chiar nega dreptul contestatorului la accesul liber la justiție.

În sensul principiului constituțional instituit de art. 21 privind accesul liber la justiție, se înscrie și posibilitatea oricărei persoane de a se adresa direct și nemijlocit

instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Sub acest aspect, precizarea din alin. 2 al art. 21, potrivit căreia nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept, este firească. Din acest punct de vedere, textul criticat, prevăzând că „*plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatat, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens*”, contravine textelor constituționale enunțate mai sus, îngreuește accesul direct la justiție atâta timp cât nu prevede ca alternativă și posibilitatea ca plângerea să poată fi depusă și la instanța de judecată.

În consecință, Curtea reține că sunt încălcate prevederile art. 21 alin. (1)–(3) din Constituție privind accesul liber la justiție și, implicit, dreptul la un proces echitabil, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Curtea mai reține că, deși art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției și că această modalitate de reglementare reprezintă, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești, opțiunea exclusivă a legiuitorului, care, în alegerea soluțiilor sale legislative, trebuie să țină seama de prevederile constituționale, neputându-le eluda în exercitarea competenței sale în materie de procedură. În caz contrar, se încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”.

Pentru toate aceste motive, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este întemeiată, urmând să o admită.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt neconstituționale. Excepția a fost ridicată de Daniel George Subțirelu în Dosarul nr. 7.18/301/2006 al Judecătoria Sectorului 3 București.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 decembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimb de scrisori semnate la București la 30 ianuarie 2006 și 19 iunie 2006 și la Zagreb la 7 iunie 2006, între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 26 august 2003, pentru finanțarea Proiectului privind reabilitarea și reforma sectorului de irigații

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (2) din Legea nr. 4/2004 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 26 august 2003, pentru finanțarea Proiectului privind reabilitarea și reforma sectorului de irigații,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentul convenit prin schimb de scrisori*) semnate la București la 30 ianuarie 2006 și 19 iunie 2006 și la Zagreb la 7 iunie 2006, între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, la Acordul de împrumut dintre

România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 26 august 2003, pentru finanțarea Proiectului privind reabilitarea și reforma sectorului de irigații, ratificat prin Legea nr. 4/2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Nicolae Flaviu Lazin,

secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

București, 6 decembrie 2006.

Nr. 1.759.

ROMÂNIA
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Către: domnul Anand K. Seth,
director, Regiunea Europa Centrală și de Sud și Asia Centrală
Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare

30 ianuarie 2006

Subiect: Proiectul privind reabilitarea și reforma sectorului de irigații (Împrumut nr. 4717-RO) — Amendament la Acordul de împrumut

Stimate domn,

Aș dori să mă refer la implementarea proiectului menționat mai sus.

Procedurile tehnice pentru investițiile în lucrările de reabilitare a amenajărilor de irigații, contractate utilizând procedura QCBS, sunt redactate în limba engleză și, pentru a fi aprobate de autorități, trebuie să fie traduse în limba română. Volumul și complexitatea documentației nu permit traducerea acestora de către personalul UMP și de aceea sunt necesare servicii de traducere.

În acest sens, solicităm respectuos Băncii să își dea acordul asupra amendării definiției costurilor curente de operare [anexa 1 „Trageri din împrumut“, paragraful 2 (c)] pentru a include „cheltuieli cu traduceri“ drept cheltuieli eligibile în cadrul categoriei 4 „Costuri curente de operare“.

Am aprecia dacă ați da curs acestei solicitări în cel mai scurt timp posibil și dacă ne-ați trimite acordul dumneavoastră.

Cu sinceritate, al dumneavoastră,

Claudiu Doltu,
secretar de stat

*) Cuprinsul scrisorilor reprezintă traducerea oficială din limba engleză.

BANCA MONDIALĂ

BANCA INTERNAȚIONALĂ PENTRU RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE

7 iunie 2006

Excelenței Sale
Sebastian Vlădescu,
ministrul finanțelor publice
Ministerul Finanțelor Publice
Str. Apolodor nr. 17
București
România

Stimate domnule ministru,

**România: Împrumut nr. 4717-RO (Proiectul privind reabilitarea și reforma sectorului de irigații)
Amendament la Acordul de împrumut**

Facem referire la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare privind proiectul menționat, datat 26 august 2003 (*Acordul*), și la scrisoarea datată 30 ianuarie 2006, din partea domnului Claudiu Doltu, secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice, solicitând un amendament la Acord. Suntem de acord cu solicitarea dumneavoastră și amendăm Acordul după cum urmează:

1. Paragraful 2 (c) din anexa 1 (Trageri din împrumut) la Acord este amendată și se citește după cum urmează:

„(c) termenul *costuri curente de operare* înseamnă următoarele cheltuieli generate de managementul și coordonarea activităților proiectului, incluzând: salariile personalului *UMP* (exclusiv funcționari guvernamentali), diurnele personalului și costurile pentru cazare, precum și costurile deplasărilor în teren pentru implementarea proiectului; consumabile și utilități; costuri pentru comunicații (inclusiv internet); servicii de traducere pentru documentele legate de proiect, costurile de operare și întreținere a vehiculelor (inclusiv combustibili, service și asigurare auto) și echipamentelor de birou achiziționate pentru implementarea proiectului.“

Vă rugăm să confirmați acordul dumneavoastră, în numele României, prin semnarea, datarea și returnarea către noi a copiei acestei scrisori. Acest amendament va deveni efectiv la primirea copiei contrasemnate a prezentei scrisori.

Cu sinceritate,

Anand K. Seth,

director

Regiunea Europa Centrală și de Sud și Asia Centrală

De acord

ROMÂNIA

Sebastian Vlădescu,

reprezentant autorizat,

ministrul finanțelor publice

19 iunie 2006.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**privind transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului,
în administrarea Ministerului Administrației și Internelor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, proprietate publică a statului, situat în localitatea Brad, județul Hunedoara, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, Inspectoratul de Poliție al Județului Hunedoara, pentru Poliția Municipiului Brad.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 10 ianuarie 2007.
Nr. 15.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului proprietate publică a statului, care se transmite în administrarea
Ministerului Administrației și Internelor**

Adresa imobilului	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Numărul de înregistrare la M.F.P.
Complex de deservire a populației, localitatea Brad, str. Cuza Vodă nr. 9, județul Hunedoara	Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul de Poliție al Județului Hunedoara, Poliția Municipiului Brad	<u>Nr. topo. 7.580/H/1</u> — suprafața desfășurată = 238,52 m ² parter — suprafața desfășurată = 305,89 m ² etaj I <u>Nr. topo. 7.580/H/3</u> — suprafața desfășurată = 40,29 m ² parter <u>Nr. topo. 7.580/H/4</u> — suprafața desfășurată = 20,53 m ² <u>Nr. topo. 7.580/H/5</u> — suprafața desfășurată = 298,03 m ² Totalul suprafeței desfășurate = 903,26 m ² Suprafața terenului = 736 m ² Valoarea de inventar: 1.081.549,69 lei	Ministerul Finanțelor Publice urmează să atribuie număr de inventar pentru acest imobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind constituirea Comisiei de privatizare a Societății Comerciale
„Daewoo Automobile România“ — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4¹ alin. (2) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — În vederea pregătirii și propunerii strategiei de privatizare, a alegerii procedeeelor și metodelor, precum și a realizării întregului proces de privatizare la Societatea Comercială „Daewoo Automobile România“ — S.A., cu sediul în municipiul Craiova, șos. Caracal km 3, județul Dolj, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului sub nr. J16/3150/16.11.1994, operațiuni ce vor fi supuse succesiv spre aprobare Guvernului, se constituie Comisia de privatizare a Societății Comerciale „Daewoo Automobile România“ — S.A., cu următoarea componență:

1. Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu, ministrul finanțelor publice — președinte;
2. Varujan Vosganian, ministrul economiei și comerțului;
3. Radu Mircea Berceanu, ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului;

4. Gheorghe Barbu, ministrul muncii, solidarității sociale și familiei;

5. Teodor Atanasiu, președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului;

6. Răzvan Orășanu, consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru;

7. Gyerko Laszlo, vicepreședinte în cadrul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

Art. 2. — Membrii Comisiei de privatizare nu vor putea să dețină, înainte de trecerea unei perioade de 3 ani de la încetarea funcției lor, funcția de administrator, de membru în comisia de supraveghere specială, administrator special sau membru în organele de conducere ale operatorului economic privatizat sau la una dintre filialele ori sucursalele acestuia sau să exercite o activitate remunerată în acest operator.

Art. 3. — Activitatea Comisiei de privatizare nu este remunerată.

Art. 4. — (1) Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului va asigura secretariatul Comisiei de privatizare.

(2) Prin ordin al președintelui Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului se stabilește componența secretariatului Comisiei de privatizare, precum și atribuțiile acestuia.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

Președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,
Teodor Atanasiu

Ministrul economiei și comerțului,
Varujan Vosganian

p. Ministrul finanțelor publice,
Cătălin Doica,
secretar de stat

București, 17 ianuarie 2007.
Nr. 37.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind funcționarea Ansamblului artistic „Ciocârlia“ al Ministerului Administrației și Internelor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Ansamblul artistic „Ciocârlia“ al Ministerului Administrației și Internelor, denumit în continuare *ansamblul*, funcționează ca structură fără personalitate juridică în subordinea Direcției informare și relații publice din Ministerul Administrației și Internelor.

(2) Sediul ansamblului este în municipiul București, str. Mihai Vodă nr. 17, sectorul 5.

Art. 2. — Obiectul de activitate al ansamblului îl constituie organizarea și desfășurarea de manifestări cultural-artistice, de educație și divertisment pentru personalul Ministerului Administrației și Internelor și pentru alte categorii de persoane.

Art. 3. — Regulamentul de organizare și funcționare al ansamblului, precum și statutul de organizare al acestuia se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 4. — Salarizarea personalului încadrat la ansamblu se face conform prevederilor legale în vigoare, pentru fiecare categorie de personal.

Art. 5. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale ansamblului se asigură integral din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Veniturile realizate din desfășurarea de spectacole, concerte, precum și din participarea ansamblului la organizarea de festivaluri artistice sau acțiuni de protocol se varsă integral la bugetul de stat.

Art. 6. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 94/2002 privind funcționarea Ansamblului artistic „Ciocârlia“ al Ministerului de Interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 14 februarie 2002.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Cătălin Doica,
secretar de stat

București, 17 ianuarie 2007.
Nr. 39.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind acordarea titlaturii de muzeu de importanță națională unor muzee
aflate în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 16 alin. (1) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se acordă titlatura de muzeu de importanță națională muzeelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — La pct. II „Organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de

stat“ din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 15 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, nr. crt. 13, 14 și 17 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„13. Muzeul Național al Țăranului Român din București	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
14. Muzeul Național Bran din Bran	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
.....
17. Muzeul Național al Carpaților Răsăriteni din Sfântu Gheorghe	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul culturii și cultelor,

Adrian Iorgulescu

p. Ministrul finanțelor publice,

Cătălin Doica,

secretar de stat

București, 17 ianuarie 2007.

Nr. 40.

ANEXĂ

Nr. crt.	Muzee de importanță națională	Sursa de finanțare
1.	Muzeul Național al Țăranului Român din București	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
2.	Muzeul Național Bran din Bran	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
3.	Muzeul Național al Carpaților Răsăriteni din Sfântu Gheorghe	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind promovarea temporară a domnului Andrei Florin în funcția publică de secretar general adjunct al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor**

Având în vedere:

— propunerea formulată de ministrul mediului și gospodăririi apelor prin Adresa nr. 51/SB din 9 ianuarie 2007;
— Adresa nr. 1.065.255 din 20 noiembrie 2006 a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin care a fost comunicat avizul favorabil pentru exercitarea de către domnul Andrei Florin, cu caracter temporar (6 luni), a funcției publice vacante corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici de secretar general adjunct în cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 80 alin. (1) și (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a temporar în funcția publică de secretar general adjunct al prezentei decizii, domnul Andrei Florin se promovează Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 19 ianuarie 2007.

Nr. 11.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind promovarea temporară a domnului Cristian Săvuș în funcția publică de secretar general al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap**

Având în vedere:

— propunerea formulată de președintele Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap prin Adresa nr. 8.812 din 27 decembrie 2006;

— Adresa nr. 1.000.090 din 4 ianuarie 2007 a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin care a fost comunicat avizul favorabil pentru exercitarea de către domnul Cristian Săvuș, cu caracter temporar (maximum 6 luni), a funcției publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 80 alin. (1) și (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a temporar în funcția publică de secretar general al Autorității prezentei decizii, domnul Cristian Săvuș se promovează Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 19 ianuarie 2007.

Nr. 12.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind realizarea și punerea în circulație, în scop numismatic,
a unei emisiuni monetare dedicate lui Nicolae Bălcescu**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va pune în circulație, în scop numismatic, începând cu data de 22 ianuarie 2007, o monedă din aur, cu valoarea nominală de 500 lei, dedicată lui Nicolae Bălcescu, figură marcantă a Revoluției de la 1848 din Țara Românească.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

- formă: rotundă;
- titlu: 999/1000;
- calitate: proof;
- greutate: 31,103 grame;
- diametru: 35 mm;
- margine: zimțată.

Aversul conține, în partea superioară, stema României, la stânga și la dreapta ei anii „1848” — anul Revoluției de la 1848, respectiv „2007” — anul emisiunii, deasupra, inscripția „ROMANIA”, iar în partea inferioară, valoarea

nominală „500 LEI” și sub ea inscripția „DREPTATE SI FRATIE” — deviza organizației „Frăția”.

Reversul prezintă, în centru, portretul lui Nicolae Bălcescu, încadrat la stânga și la dreapta de anii între care a trăit „1819” și „1852”, iar sub portret, inscripția „NICOLAE BALCESCU”.

Art. 3. — Fiecare monedă din aur, ambalată în capsulă de metacrilat transparent, va fi însoțită de un certificat de autenticitate, redactat în limba română și limba engleză, semnat de guvernatorul Băncii Naționale a României și casierul central, precum și de o broșură de prezentare a acestei emisiuni numismatice.

Art. 4. — Monedele din aur, dedicate lui Nicolae Bălcescu, au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a monedelor din aur din emisiunea dedicată lui Nicolae Bălcescu se realizează prin sucursalele București, Iași, Cluj și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 18 ianuarie 2007.

Nr. 2.

**ACTE ALE FONDULUI DE GARANTARE
A DEPOZITELOR ÎN SISTEMUL BANCAR**

FONDUL DE GARANTARE A DEPOZITELOR ÎN SISTEMUL BANCAR

COMUNICAT**privind lista instituțiilor de credit ai căror deponenți beneficiază
de garantarea rambursării depozitelor constituite la acestea**

Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar aduce la cunoștință lista instituțiilor de credit ai căror deponenți beneficiază de garantarea rambursării depozitelor constituite la acestea, în condițiile și în limitele prevăzute

de Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Nr.
crt.

Denumirea băncii

I. Bănci — persoane juridice române

1. Banca Comercială Română — S.A.
2. RAIFFEISEN BANK — S.A.
3. BRD — Groupe Société Générale — S.A.
4. Banca pentru Mică Industrie și Liberă Inițiativă — MINDBANK — S.A.
5. Banca Comercială HVB Țiriac — S.A.

Nr. crt.	Denumirea băncii
6.	Bancpost — S.A.
7.	Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.
8.	Banca Românească — S.A., membră a Grupului National Bank of Greece
9.	FINANSBANK (ROMÂNIA) — S.A.
10.	Banca Transilvania — S.A.
11.	ROMEXTERRA Bank — S.A.
12.	ALPHA BANK ROMANIA — S.A.
13.	PIRAEUS BANK ROMANIA — S.A.
14.	ABN AMRO Bank (România) — S.A.
15.	OTP BANK ROMANIA — S.A.
16.	Citibank România — S.A.
17.	Banca Comercială SANPAOLO IMI BANK ROMANIA — S.A.
18.	Emporiki Bank — România — S.A.
19.	LIBRA BANK — S.A.
20.	Banca C.R. Firenze România — S.A.
21.	UniCredit România — S.A.
22.	ROMANIAN INTERNATIONAL BANK — S.A.
23.	EGNATIA BANK (ROMÂNIA) — S.A.
24.	Banca Comercială CARPATICA — S.A.
25.	BANK LEUMI ROMÂNIA — S.A.
26.	VOLKSBANK ROMÂNIA — S.A.
27.	ProCredit Bank — S.A.
28.	Raiffeisen Banca pentru Locuințe — S.A.
29.	PORSCHE BANK ROMANIA — S.A.
30.	Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C — S.A.
31.	HVB Banca pentru Locuințe — S.A.
II. Sucursale ale băncilor străine	
1.	Blom Bank Egypt S.A.E., Egipt — Sucursala România
III. Cooperative de credit — case centrale	
1.	CREDITCOOP — Casa Centrală

Începând cu 1 ianuarie 2007, depozitele persoanelor fizice și persoanelor juridice la una dintre sucursalele instituțiilor de credit cu sediul în statele membre ale Uniunii Europene vor fi garantate de schema de garantare din țara în care își are sediul instituția de credit-mamă a sucursalei respective.

Sucursalele din România ale instituțiilor de credit cu sediul în țările membre ale Uniunii Europene sunt următoarele:

1. Anglo-Romanian Bank Limited, Anglia, Londra — Sucursala București;
2. ING Bank N.V., Amsterdam — Sucursala București;

3. Banca Italo-Romana SpA Italia Treviso — Sucursala București;

4. GarantiBank International NV — Sucursala România;

5. Banca di Roma SpA Italia — Sucursala București.

În cazul falimentului uneia dintre instituțiile de credit menționate, deponenții garantați urmează să fie despăgubiți de schema de garantare din țara de origine a instituției de credit-mamă.

Prezenta listă a instituțiilor de credit ai căror deponenți beneficiază de garantarea depozitelor constituite la acestea înlocuiește lista publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 25 octombrie 2006.

Președintele Consiliului de administrație al Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar,

Niculae Vulpescu

București, 17 ianuarie 2007.

Nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

